

# Ujabb végrehajtási eljárás a Vásárhelyi-sugáruti háztulajdonosok ellen

**Kétéves moratóriumot kérnek a súlyos helyzetben levő kisemberek**

(A Délmagyarország munkatársától.) Pár nappal ezelőtt a városi adóhivatal végrehajtói jelentek meg a Vásárhelyi-sugáruton és mintegy hetven háznál zálogoltak. A zálogolás az öt év óta esedékes ismeretes járda és csatornakiadásokra vonatkozott. 1930-ban a város négy méteres szélességben kiaszfaltotta a Vásárhelyi-sugarut gyalogjáróit, csatornahálózat készült és a házak előtt kocsibejárókat csináltak. Mindez a Vásárhelyi-sugaruti ház- és telektulajdonosok költségére készült, megkérdezésük nélkül. Amikor a vállalkozó elkészült a munkával, a város hatósága egyenként értesítette a ház- és telektulajdonosokat, hogy a költségekből mekkora összeg esik rájuk. 1000 pengőtől 3000 pengőig terjedő összeg jutott egy-egy háztulajdonosra. Fizetni azonban nem tudtak az érdekeltek és haladékot kértek. Némelyikük az évek hosszú során törlesztett, a legtöbb azonban még a tartozás kamatát sem bírták fizetni. A város 1930-ban a tartozás biztosítására valamennyi házigazdánál az ingatlanokra betébláztatta a tartozás összegét. A betéblázás még ma is fennáll, a város követelése tehát biztosítva van, mégis

ismételt zálogolásokat és árverési végzéseket

kézbessenek a Vásárhelyi-sugaruti háztulajdonosoknak.

A múlt napokban eszközölt zálogolás nagy elkeseredést váltott ki az érdekeltek körében. Az őszi előzmények után erre nem számított közülük senki. Az októberi közgyűlés ugyanis egy indítvány kapcsán foglalkozott a járdatartozás ügyével és elhatározta, utasítja a polgármestert, hogy az érdekeltekkel vegye fel a közvetlen tárgyalásokat s valamiképp igyekezzen a város hatósága rendet teremteni ebben a kérdésben. A háztulajdonosok azóta várták a hatósági intervenciót, mostazután ehelyett megérkezett a végrehajtó.

Az egész Vásárhelyi-sugaruton nagy az izgalom, senki sem tud fizetni, mert most még súlyosabb terhekkel küzdenek, mint évekkel ezelőtt. A zálogolások elrendeléséről érdeklődünk a városi adóhivatalnál, ahol azt a felvilágosítást kaptuk, hogy

felsőbb utasításra kellett elrendelni a zálogolásokat.

Ezt követi majd az árverés kitűzése, ha az érdekeltek 15 napon belül nem fizetik be tartozásukat. Erre pedig semmi remény sincs, hanem valószínű, hogy tizenöt napon belül mégis történik valami ezügyben. Erről beszélt Iritz Béla, akit annak ellenére, hogy nem tagja a törvényhatósági bizottságnak, az érdekeltek nagyobb csoportja keresett fel és közbenjárásra kért fel.

— Öt esztendő óta dolgozunk a járdaköltségek elintézésén, — mondotta Iritz. Öt év óta deputációnk, kérvényezünk, majdnem hiába. Évekkel ezelőtt néhai Somogyi polgármester adott nagyobb haladékot a fizetésre, pedig akkor kevésbé volt annyira súlyos a helyzet. Most a Vásárhelyi-sugaruti háztulajdonosok még szorongatottabb helyzetben vannak, mint tavaly vagy 2 éve, de a város hatósága ugylátszik nem veszi ezt figyelembe. A zálogolás teljesen eredmény nélküli, legfeljebb költséget okoz a háztulajdonosoknak, mert a háromszázalékos költséget felszámítja

mindenkinek az adóhivatal. A legjobb megoldás volna, ha

a város kétéves moratóriumot adna az érdekelteknek,

erre vonatkozólag a januári közgyűlés elé indítványt is fognak terjeszteni.

A moratórium tervét helyesli mindenki a su-

## „Bocsánatot kérek, eltévesztettem a házszámot...”

**A fiatalember magánlakásérti pere a szobalány miatt**

(A Délmagyarország munkatársától.) Különös magánlakásérti per foglalkoztatta pénteken a szegedi bíróságot. Egy fiatal tisztviselő volt a vádlott, aki ellen egy uriaszony tett feljelentést. A feljelentésben előadta, hogy egyik este 10 órakor kopogtak a lakása ajtaján, amikor pedig ajtót nyitott, egy ittas fiatalember kért bebocsátást. Rémulten be akarta csapni az ajtót, de az a lábát tette az ajtónyílásba és behatolt a lakásba, ahonnan csak a házmester tudta kiteszkolni.

A fiatalember

a tárgyaláson így védekezett:

— Borzasztóan restedem a dolgot, tévedésnek estem áldozatul. Most már pontosan nem is tudom, hogy mi történt. Azon az estén találkoztam egy csinos lánnyal. Valószínűleg szobalány volt... Valahonnan ismertem már. Beszélgettünk és megállapodtunk abban, hogy tíz óra felé felkeresem és egy kicsit eláldiozgatunk. Korán volt még, elmentem egy vendéglőbe, ahol iddögáltam. Tíz órakor elmentem a jelzett házba, ahol kopogtatásomra egy hölgy nyitott ajtót. Azt hittem, hogy a szobalány. Legnagyobb meglepetésemre nem akart beengedni. Azt hittem, hogy ugratni akart az este, ezért erővel is benyomtam az ajtót. Nem vettem észre, hogy nem a szobalánnyal, hanem önagságával állok szemben. Mondom, egy kicsit ittas is voltam. Csak már a világos szobában ismertem fel a helyzetet, mire azonnal távoztam is.

— Nem távozott maga olyan egyszerűen — szól közbe a bírő. A házmesternek kellett magát eltávo-

gáruton. A 24. számú ház tulajdonosa, egy idős özvegyasszony, azt mondja, hogy csakis ez segít het rajtuk. Mindenét lefoglalta a végrehajtó a járdatartozásra.

Prágay István asztalosmester a 25. számú ház tulajdonosa szintén a moratóriumban bizik. 1400 pengőért zálogoltak nála.

Kormányos Józsefék a 23. szám alatt laknak, kilenc hold földje van, de a jég elverte a termést. Ő maga a családjával együtt földes szobában lakik, a jobbik lakását alberletbe adta, hogy legyen kenyérre való.

A 40-ik számú ház gazdája Koics Gyula kovácsmester. 4200 pengő tartozása van a házra és a havi jövedelme 30-40 pengő. Nyolcadik napja nem égett tűz a műhelyében. Közel 2000 pengő járdáhozjárulást követelnek tőle.

Ilyen a helyzet végig a sugaruton, szabadpályán élő, nyomorgó emberek a házak gazdái, akiknek még a napi megélhetésük sincs biztosítva.

litani...! Igaz? — fordult a bírő a sértett asszonyhoz.

— Igaz, ha a házmester nem jön, nem is tudom, hogy mi történik...

— Nagyságos asszony nagyon téved — vágott közbe a vádlott. Nem történik semmi.

A házmester

azért jött, mert a nagyságos asszony hisztériásan sikoltozott, bár nem volt rá semmi oka. A házmesterrel az ajtóban találkoztam, nem kellett engem kidobni... Én nem a nagyságos asszonyhoz akartam betörni, hanem a szobalányhoz, aki régi ismerősem...

— Férő ur kérem, nincs is olyan alkalmazottam, akivel randevuzhatott volna... Egy öreg szakácsnőm van csupán. Csak nem akarja azt mondani, hogy hozzá jött?... Ez becsületsértés volna...

— Nem kérem, egy fiatal szobalányt kerestem. Ha pedig ilyen nem volt a nagyságos asszonynál, akkor valószínűleg eltévesztettem a házszámot...

— Vagy pedig a szobalány csapta be magát. Hamis címet mondott, — szólta a bírő.

— Az is meglehet kérem, de én ártatlan vagyok...

— Legjobb volna azt a lányt előkeríteni, — szögezte le a bírő. Az tudná tisztázni a helyzetet.

— Kérem bírő ur — kapott a szón a vádlott. Tessék nekem határidőt adni, előkeritem a lányt, már csak a reputációm érdekében is. Végigjáróm az egész utcát, biztos, hogy megtalálom...

A bíróság helyt adott a kérelemnek és a tárgyalást elnapolta a bizonyítás kiegészítése céljából.

## Bódék, villanvórák, villamosmegállók

(A Délmagyarország munkatársától.) Volt idő, nem is olyan régen, amikor a szegedi városházán irtóháborúra készültek: az uccai bódék ellen, mert az volt a hivatalos felfogás, hogy a bódék, akár milyen szemrevalóak is, elcsúfítják a város külső képét, megbontják az uccák és terek építészeti har-

moniáját. Ha egy-egy ujság-, vagy gesztenyeárus köztérhasználati engedélyt kért, hogy valamelyik uccasarkon felállítsa bódéját, vagy gesztenyemencéjét, a torony alatt valóságos városépítészeti viták keletkeztek és sokszor bizony az elutasító tanácsi határozatot esztétikai szempontokkal indokolták meg. Ezekben az időkben a város szépségét igencsak építkezésekkel igyekeztek fokozni és így a bódék ellen táplált harag nem is volt feltűnő.

Ujabbban megváltozott a felfogás a városházán. Építkezés nincs, pénz sincs, még annyi sem, amennyi a lassan rongyolódó épületek helyrehozásához kellene és így kialakult a felfogás, hogy a bódék is alkalmasak a város csinosítására, mert hiszen a bódék tarka színefoltjai a nagyváros jellegét adják meg az uccáknak és a tereknek.

Jelenleg is egész sereg bódéügy foglalkoztatja a városi közigazgatást. Olyan nagy felkészültséggel intézik ezeket az ügyeket, mint néhány esztendővel ezelőtt, mondjuk, az egyetemi építkezések ügyét. Ad-hoc bizottságok tartanak helyszíni szemléket, szakértők véleményét kérik ki, műtanrendőri

## Őszi és téli rheumakurák Szt. Gellért Gyógyfürdő és Szállóba BUDAPESTEN

A szállóban egy heti teljes pensio lakás, reggeli, ebéd, vacsora 100 pengő.

A gyógytényezők árából a szálló lakóinak jelentős áremedmény.

Felvilágosítást készséggel szolgál az igazgatóság Budapest XI. Kelenföldi út 4. szám.